

Lovász László az Abel-díj idej egyik kitüntetettje

Március számunkra egyik legfontosabb eseménye az Abel-díj idej kihirdetése volt: ezúton is gratulálunk Lovász Lászlónak. Lovász László matematikai pályája is úgy indult, hogy már általános iskolásként rendszeresen megoldotta a KöMaL feladatait. A mellékelt fénykép a KöMaL arcképcsarnokában található róla az 1962–63-as tanévből.

Több interjú is készült vele a díj elnyerése alkalmából, mi a Telex cikkére* szeretnénk felhívni a figyelmet.

A beszélgetésben, ami egyben kultúrtörténeti utazás is, kiderül, hogyan kapcsolódik a diszkrét matematika és az elméleti számítógép-tudomány és hogy az algoritmusok használata miként hozott egy új gondolkodásmódot a matematika világába. Megtudhatjuk, miként vélekedett a véletlenszám-generátorokról *Neumann János* és *Erdős Pál*, illetve hogyan kapcsolódik az LLL (Lovász Lokális Lemma) ahhoz a tűhöz, (ami elveszett) a szénakazalban.

A cikk természetesen kitér Lovász László MTA elnöki éveire és a Barabási-Albert Lászlóval közös részvételére a DYNASNET projektben (a European Research Council legrangosabb tudományos pályázatának nyertes programja, a Rényi Alfréd Matematikai Intézet és a CEU háttér támogatásával). Megtudhatjuk azt is, miért nem kezdett kutatásokat a matematikus a pandémia lefolyásával kapcsolatban. Az interjú harmadik harmadában a digitális oktatásról, a matematika oktatásáról és a tehetséggondozásról olvashatjuk az akadémikus gondolatait. Arra a kérdésre, hogy „mi az oka annak, hogy a sok nemzet közül a magyarok ennyire jó matekosok?” utalva *Lax Péter* és *Szemerédi Endre* Abel-díjára, Lovász az erős hagyománnyal rendelkező különböző tehetséggondozó iskolákat említi, többek között a KöMaL-t.

Lovász László számos feladatot javasolt a KöMaL-ba az évtizedek során, ezek közül egyet most felelevenítünk.

F. 3281. Egy szelet csokoládét több lépésben osztunk részekre. Minden lépésben a már meglévő részek közül a legnagyobb tömegűt (ha több ilyen van, azok egyikét) osztjuk tovább úgy, hogy a kapott új darabok egyike se legyen nagyobb tömegű, mint a most tovább osztott rész fele. Igazoljuk, hogy a k -edik lépés után kapott részek mindegyike kisebb, mint az eredeti csokoládé tömegének a $2/(k+1)$ -edrésze.

KöMaL, 1999. április

A Szerkesztőség

*<https://telex.hu/tudomany/2021/03/17/lovasz-laszlo-avi-wigderson-abel-dij>